

2019. május

**HÍVOM A CSALÁDOKAT,
HÁZASPÁROKAT, JEGYESEKET ÉS
SZERELMESEKET,
A CSALÁDOKAT SZERETŐ SZERZETES- ÉS
PAPTESTVÉREKET, ÉS MINDENKIT, AKI A CSALÁD ÉS AZ ÉLET
MELLETT ÁLL!**

Egy barátom mesélte: Álltunk a gyalogátkelőnél, a piros lámpánál és vártunk zöld jelzésre. A szemem sarkából figyeltem a mellettem álló idős házaspárt. Majd nyugodtan, óvatosan – mondta halkán az idős hölgy –, maradj szorosan mellettem. Gondoskodást és szeretetet éreztem hangjából. A nagyszüleim jutottak eszembe, az, ahogy nagyapám szinte szavak nélkül segített nagyanyámnak a házimunkában. Elég volt egy pillantás, egy bólintás, máris értették egymást, kapcsolatuk szerető figyelmességre és empátiára alapult. Megoldom – válaszolta az öregúr –, átjutok a túloldalra, de hiszen tudod. A lámpa zöldre váltott, a két öreg elindult és meggondoltan haladt lépésről lépésre. A legtöbben, fiatalok és idősebbek ügyet se vetettek rájuk, siettek a túloldalra. Nem kell szaladniuk – fordultam oda hozzájuk –, a lámpa még zöld. Köszönjük – mosolyogtak rám az öregek –, figyelünk a lámpára és egymásra. Tudja, annyi éve járunk már mindenhová együtt, megtanultunk egymásra vigyázni.

Ha statisztikai felmérés készülne arról, hogy egy adott időszakban a színházak, a mozik és TV-k műsorán az előadott művek hány százaléka volt házasság- és családbarát, akkor az eredmény azt mutatná, hogy a házasság „kiment a divatból”. Az előadott művek sokasága azt hirdeti, hogy aki az egész életére szóló elkötelezettséget vállal, aki végérvényes kapcsolatot akar létesíteni, az pórul jár, mert a szép jövőt hajszolva lemarad a jelen élvezhető pillanatairól, az általa vágyott szép jövő viszont mára megkopott és divatjamúlt. Ferenc pápa sokszor figyelmeztet: a mára eluralkodott ideiglenesség és relativizmus kultúrája csalás és ámítás; becsapás és hazugság azt hirdetni, hogy nincs abszolút igazság, hogy semmi sem lehet végleges.

Ma a média, a reklámok olyan családi életet népszerűsítene, ahol minden szép, a lakás, a konyha, a terített asztal, mindenki mosolyog. De vajon van-e a látszat-szépség mögött igazi, szívbeli öröm? Ferenc pápa így buzdítja a fiatalokat: „Lássátok meg a szépséget a mocskosan és ápolatlanul hazatérő munkásban, akit eltölt a családja számára megszerzett javak feletti öröm. Milyen szép a családi asztalnál az ételt nagylelkűen megosztó közösség! Szép az a kissé kócos, már nem is fiatal feleség, aki kitartóan ápolja beteg férjét, annak ellenére, hogy már a saját egészsége sincs egészen rendben. Szép egy idősödő házaspár – rég túl az udvarlás tavaszán –, amint életük őszén is hűségesen egymás kezét fogva járnak. Függetlenül attól, hogy öltözetük divatos-e, szépek azok a férfiak és nők, akik követve személyes szeretet-hivatásukat önzetlenül szolgálják a közösséget és a nemzetet, fáradságot nem kímélve dolgoznak a boldog családokért, a társadalmi békéért. Fedezzük fel és irányítsuk a figyelmet azokra a szépségekre, amelyek a keresztre feszített Krisztus szépségére emlékeztetnek, mert ezek képezik a valódi társadalmi szolidaritás és kultúra alapjait.”

Idézetek fel családi, rokoni, baráti, ismerősi körből olyan családokat, családi eseményeket, amelyek nem a média által népszerűsített értelemben, de szépek voltak. Mi volt szépségük titka?

Amikor két keresztény fiatalban fellobban az egymás iránt érzett szeretet lángja, megérik azt is, hogy ezt a lángot Isten szeretete táplálja. Istenre figyelve megértik

üzenetét is: legyen a férfiből és a nőből egy test, egy élet. A házasság szentsége azután Isten kegyelmével öleli át szerelmüket. Isten üzenete a biztos kiindulópont: akik az üzenetet követik, tudják, hogy nincs félnivalójuk, hogy együtt minden gondon, nehézségen úrrá lesznek, Isten mindig velük lesz.

A fiataloknak ma is a család a legfontosabb vonatkoztatási pontja. A család szétesése, a válás, a második házasság és a család egyszülössé válása kétségtelenül nagy fájdalmat és súlyos identitászavarokat okoz a fiataloknak. Néha olyan felelősségeket kell magukra vállalniuk, amelyekre még nem érettek, és így koraéretté kényszerülnek válni. Meghatározó szerepet játszhatnak ilyenkor a nagyszülők szeretetükkel és a vallási nevelés irányításával. Bölcsességükkel ők lehetnek a generációk közötti viszony meghatározói. A saját családjukban átélt nehéz helyzetek a fiatalokban kétséget ébresztenek, hogy vajon érdemes-e családot alapítani, hűségesnek, nagylelkűnek lenni.

Milyen segítséget tudtok nyújtani egy, a környezetetekben szétesett családnak? Hogyan tudjátok támogatni gyerekeitek szétesett családból származó barátait, osztálytársait?

Sok keresztény fiatal látva, hogy a világ tele van erőszakkal és önzéssel, arra hajlik, hogy kis csoportokba vonuljon vissza, ahol megtapasztalhatja a testvériséget és a szeretetet, de elkerülheti a nagyobb világ társadalmi életében jelentkező kihívásokat és problémákat. Úgy gondolják, hogy laikus keresztényként Isten arra hívja őket, hogy szolgáljanak a templomban, mint lektorok, akolitusok, katekéták, sekrestyések, vagy énekesek. A laikus hivatás valójában mindenekelőtt a szeretetre irányul a világban, a családban, a társadalomban, a politikában, a kulturális, gazdasági és tudományos életben, és mindenütt, ahol emberek élnek. A laikusok konkrét és hit-alapú elkötelezettsége egy új társadalom felépítése. Arra hivatottak, hogy a társadalomban és a világban élve elvigyék az evangéliumot mindenhová, dolgozzanak a béke növekedéséért, a harmóniáért, az igazságosságért, az emberi méltóság és az irgalmasság érvényre jutásáért, azaz hogy Isten országa terjedjen a világban.

A fiatalok szabadságát tiszteletben tartva fontos, hogy életútjukon kísérjük őket, hogy Krisztuson alapuló élet-tervet kínáljunk nekik: a sziklára épített ház építését, a családalapítást. A házasságra fel kell készülni. Nagyon fontos, hogy a házasságra készülők megértsék és magukévá tegyék az Egyház házasságról szóló tanítását, hogy hitük éretté, felnőtt hitté váljon. Ugyanilyen fontos a legszebb erények, a szeretet, a remény, a türelem, a hűség, a jóság, a megbocsátásra, a párbeszédre és a szolgálatra való képesség kifejlesztése. Ide tartozik a fiatalok szexualitásának kiérlelése, hogy az ne a másik használatának eszköze legyen, hanem, hogy általa tudják magukat a másik személynek kizárólagosan és nagyvonalúan elajándékozni. Isten nemiséggel rendelkezőnek teremtett minket, a nemiséget Ő maga alkotta meg, és teremtményeinek ajándékozta. A szexualitás szenvedély, két célja van: szerelemmé fokozni az egymás iránti szeretetet és új életet fakasztani. Az igazi szerelem szenvedélyes, benne a férfi és a nő örökre egymásnak ajándékozzák magukat. Testestül-lelkestül adják egymásnak teljes életüket. A házasságra szóló meghívás és a szexualitás egyaránt Isten ajándéka. Isten ajándékát nem kezelhetjük tabuként, köszönjük meg és adjunk hálát érte. Az igazi, szép és szenvedélyes szerelmet akarják ellopni a fiataloktól azok, akik törbe csalva őket a végső soron elszigetelődésre és a legkeservesebb elmagányosodásra vezető individualista, zabolátlan életre bíztatnak. (vö. Christus vivit, Apostoli buzdítás 168, 183, 242, 260-266)

Hogyan tudjátok gyerekeitek házasságra való felkészülését támogatni? Anélkül, hogy a már felnőtté vált gyerekek szabadságát korlátoznátok,

hogyan tudjátok kifejleszteni bennük a helyes arányérzékelt az igazi értékek szolgálatában álló elfoglaltságok és a könnyed szórakozás és élvezetetek között?

Amikor a túloldalra értünk és az öregek megálltak egy pillanatnyi pihenőre, még egyszer megszólítottam őket: Segíthetnék még valamiben? – kérdeztem. Köszönjük a kedvességét – válaszolták –, de tudjuk, hogy hova igyekszünk, és ismerjük az oda vezető utat. Megoldjuk, együtt bizonyára célba érünk. Egy mögöttünk loholó fiatal pár hallotta beszélgetésünket, a lány ránk szólt: Lépjenek már odébb, elállják az utat! Az öregek erre megindultak, én meg megkérdeztem a fiatalokat: Tudják, hogy hova akarnak eljutni? És ismerik az oda vezető utat? A fiú rám nézett és elgondolkodva válaszolt: Most moziba akarunk menni. Az odavezető utat ismerjük. De azt, hogy akarunk-e házaspár lenni, pláne majd ilyen öreg házaspár, mint ez a két öreg, azt nem tudom. Ilyen stabil és egymásban ennyire bízó házasságokat nem ismerünk. Egyikünk szülei sem hagyományos házasságban élnek. A moziműsor segít elhatározni, hogy hova menjünk. De mi segíthetne megtalálni azt, hogy az életben merre van előre?

Bíró László tábori püspök
az MKPK Családbizottságának elnöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke